

nemlig Regjeringen meddeler Pensionssbevillinger, bliver jo Følgen deraf vel, at disse Bevillinger fremkomme i Aarets Finanslov, men de fremkomme da der, forekommer det mig, ligesaa bindende som enhver anden Udgift, der er betinget ved en foregaaende Lov. Det forekommer mig, at Vedkommende, der er pensionsberettiget, har et fuldkomment Krav, der er grundet i selve den Lov, som nu her foreligger. Det er det, som forekommer mig mindre constitutionelt, det synes mig at være at danne en Art nyt Raadessecretariat, hvormed jeg forøvrigt aldeles ikke vil forbinde noget Odiust; thi jeg erkjender fuldkomment, at Raadessecretariatet ligesaavel kan have sine gode som sine mindre gode Sider. Men, hvad der synes mig væsentligt at være mod Udkastets Bestemmelse, det er, at det er ikke en bestemt Bevilling for eengang, at det er ikke en aarlig Bevilling af en bestemt Sum, men at det er en ubestemt Bemyndigelse, der er givet Regjeringen, som vel er indskrænket ved en vis Grændse, men dog indenfor disse Grændser fuldkommen frit kan udøves. Jeg troer, at man ogsaa vel maa lægge Mærke til, at, har Loven først givet en saadan Bemyndigelse, saa kan den kun forandres ved en ny Lov og det en ny Lov, som faaer Regjeringens Sanction. Jeg troer at turde henstille til det ærede Things Overveieelse, om det er sandsynligt, at Regjeringen vil meddele en saadan Sanction i almindelige Tilfælde; det vil neppe skee uden gennem en meget lidet onffelig parlamentarisk Kamp, saa at Regjeringen kom til at erkjende et Slags moralsk Nødvendighed dertil. Jeg veed ikke heller, om i andre Lande en saadan almindelig Bemyndigelse til Pengebevillinger betragtes som hørende til constitutionelle Former; jeg er ikke saameget inde i de forskjellige Landes Constitutioner, at jeg bestemt tør paastaae, at den betragtes saaledes, men jeg troer neppe at felle, naar jeg siger, at denne heromtalte maa betragtes som en Undtagelse.

Den høitagtede Finansminister har vel tilige lagt Vagt paa Rigsdagens Control og Kritik, eller maaskee rettere Controllen gjennem Revisionen, men den høitagtede Finansminister mener dog, at, selv om en saadan Control og Kritik ikke har nogen afgjørende Indflydelse, vil Udkastets Forslag alligevel i og for sig være constitutionelt. Men, hvis dette er Tilfældet, saa gives jo Controllen og Kritiken ikke den Betydning, som den dog egentlig skulde have; thi Kritiken kan ikke være afgjørende, den kan ikke forandre en eengang tagen Beslutning. Hvad angaaer den Indvending, der nærmest er hentet fra de praktiske Vanskeligheder ved Udvælgets Forslag, og navnlig ved den mindre Grad af Hensigtsmæssighed eller Uhenigtsmæssighed af en Discussion af en saadan Bevilling, da maatte det maaskee være mig tilladt at sammenstille, hvorledes man kan tænke sig, at Bevillingen i begge Tilfælde vil finde Sted. Dersom Udvælgets Forslag følges, da ville jo Ansøgningerne blive indsendte til Regjeringen. Regjeringen eller Finansministeriet vil saa derefter forfatte et Forslag, som forelægges Rigsdagen. Dette Forslag eller denne Forslagsliste behøver ikke at opholde Finanslovens Discussion, saa at denne føres ind i Detaillen; thi det forekommer mig meget vel at kunne komme som et særskilt Lovforslag ligesom ethvert andet Lovforslag. Det behøver heller ikke at være Tilfældet, synes mig, at alle Ansøgninger forelægges for Rigsdagen, det beroer jo vistnok til enhver Tid paa Finansministeriets eller Regjeringens Opfattelse, om alle eller nogle af dem ville blive forelagte; men en Forpligtelse kan det efter Ordene i Udvælgets Forslag ikke antages at være, thi da maatte det være anderledes udtrykt; der kunde da ikke staa: „efter Lovforslag fra Regjeringen.“ Dersom altsaa Regjeringen forelægger et saadant Forslag, saa vil det jo vistnok komme til en Discussion om de enkelte Tilfælde.